

Mevsim Gülbahar İriyari İle iroz

– AliKemal · 08 Ocak 2016

Cezaevinde Paşa, Bora'nın omzuna temas ederek, "Gel, gidip çay içelim!" dedi.

"İelim..."

Birlikte koĐuŐtan çıktılar.

ay ocağında beş altı küçük masa vardı ve masalar genelde doluydu. Masalardan birisinde oturan derli toplu bir adamın yanına gittiler.

Paşa adamı selamlayarak, "Hayırlı akŐamla ola mühendis bey!" dedi.

Adam, onarı nezaketle karŐıladı. "Merhaba!HoŐ Geldiniz!" Tereddütlü davranan Bora'ya oturması için yer gösterdi. "Buyurun, buyurun, oturun lütfen!"

Paşa, adamı Bora'ya tanıttı. "Muhsin abi mühendistir. Onun da, senin gibi, siyasi faaliyetlerle iŐi olmazmıŐ, ama siyasi hükümlüdür kendisi."

"Sağlık olsun..." Adam, Bora'ya "geçmiŐ olsun!" diledi.

"Sağ olun, size de..."

KöŐe masada oturan iki kiŐi, aralarında tartıŐmakdaydılar. İrikiyım olanı, ötekini bir Őey için ikaz etmekteydi. Bora, merakını gidermek için onları seyrederek kulak kesildi.

İrikiyım olan, "İkide bir Őu dilini Őaklatıp durma be birader! Kopartacağım dilini, bak..." diyordu.

Çiroz olan da, "Ne yapayım... DiŐimin arasında bir Őey sıkıŐmıŐ, çıkartmaya uĐraŐıyorum," diyerek arkadaŐına itiraz ediyordu.

"Dilinle diŐ arasındaki kırıntıları temizlemek Őart mı? Gir lavaboya, alkala ağzını, ya da krdan bul... Ne bileyim... O sesi çıkartma da ne yaparsan yap! Gıcık oluyorum..."

"Tamam, tamam!"

Orada bulunan diğer mahkumlardan Bora'ya laf atanlar oldu.

" GeçmiŐ olsun, birader!"

" Allah kurtarsın!"

Bora, hepsine ayrı ayrı, "sağ olun!" diye karılık verdi.

Paşa, onun kulağına eğilerek, "Őu kŐedekiler getirip çay ikram ettikleri zaman ayak parası isteyeceklerdir. Tepki vermeye kalkıŐma, olur mu? Bir iki lira ile savuŐtururum ben," dedi.

Bora da Paşa'nın kulağına fısıldayarak, " Haraç mı? Niye veriyoruz ki?" diye sordu. KonuŐmalarını fısıltıyla sürdürdüler.

"Burada ki usul gereği, bu tipler ikram ettikleri çayın karŐılıĐı haraç toplarlar. Hep böyle yapılır, yeni gelenlerden, ikram edilen bir aya karŐılık bir ayak bastı parası alınır..."

"Allah Allah! Verme sen de! Dağ baŐı mı burası?"

Muhsin, onların lafına karıŐarak, "Vermezsen psikopatlık yapıp dururlar. Her karŐılaŐtıĐında kapıŐıp durmaktansa, vermek en iyisidir," dedi.

Paşa, "ben hallederim, bana bırak sen," deyince Bora, sen bilirsin diye başını salladı.

Çiroz, doğruca çay ocağına giderek, çay ocağı görevlisinin hazırladığı çayları bir tepsiye koydu, getirip

masada servis etti.

“Allah kurtarsın birader!”

Bora, soğuk mimiklerle başını sallamakla yetindi.

Paşa, önceden hazırladığı kağıt parayı adamın avucuna sıkıştırdı.

Çiroz, Bora’dan da para beklentisi içinde, yeniden, “Allah kurtarsın delikanlı!” dedi.

Bora, dalga geçerek, “Seni de!” dedi.

Paşa, Çiroz’a verdiği parayı işaret ederek, “O para, onun içindi,” dedi.

Çiroz, elindeki parayı şöyle bir inceleyip azımsayarak, “Bilirsin hocam, her koyun kendi bacağından asılır buralarda!” dedi.

Bora, aniden sinirlenerek, ani bir refleksle adamın elinde tuttuğu parayı kaptı, gerisin geriye uzattı adama. “Al bunu! Bu sana benim sadakam!”

Çiroz, parayı aldı, Bora’ya ben sana sorarım der gibi bakarak oradan ayrıldı. “Allah kurtarsın!”

Arkadaşının yanına döndü. İki arkadaş köşedeki masalarında bir şeyler fısıldayarak ters ters bakmaya başladılar.

Paşa, Bora’nın kulağına fısıldayarak, “Karışmayydın keşke,” dedi.

Bora öfkeliydi. “Resmen haraç topluyor adam, yahu!” diye söylendi.

“Boş ver! Burada yaşayacaksın, alıacaksın böyle şeylere... Şimdi, dikkatli olmalısın artık. Bu herifler seni tacize başlayacaklardır.”

“Buranın bir yönetimi yok mu? Onlar müdahale eder herhalde!”

“Etseler de fark etmez. Bunlar bildiğini okurlar gene...”

“Okusunlar da görelim!”

Paşa, hayretle, “Sana ne oldu böyle be kardeşim? Bu sınırları biz yapardık da, sen müdahale ederdin bize. Amma değişmişsin ha!” diye söylendi.

Çiroz’un ikram ettiği çaylar olduğu gibi önlerinde durmaktaydı. Çay ocağında görevli mahkuma dönen

Paşa, gelmesini işaret etti. Adam koşturup geldi.

“Bunlar soğudu, al götür de, taze bir çaydanlık demle bize...”

Çaycı, dolu çay bardaklarını alıp götürdü.

Demlikle getirilen çay içilip de bitirildiğinde, dışarıdan duyulan bir ses mahkumları sayıma çağdırmaya başladı.

“Herkes sayımaaa!...Sayımaaa.... Hadi ulan, herkes içtimaaa...”

Koridorda, her koğuşun mahkumları, kendi koğuşları önünde tek sıra dizildiler. Koğuşların sayımıyla görevli gardiyanlar, kendi koğuşlarındaki mahkumlara soldan sağa sağdırarak sayımları tamamladıkça ellerindeki formlara bilgileri işledikten sonra, onları teknil vererek baş gardiyana teslim etmekteydiler.

“Siyasi A koğuşu otuz mevcuduyla tamamdır amirim.”

“Siyasi B koğuşu otuz mevcuduyla tamamdır amirim.”

“Büyük koğuş altmış mevcuduyla tamamdır amirim.”

“Sübyenler koğuşu otuz beş mevcuduyla tamamdır amirim.”

Böylece tamamlanan sayımdan sonra Baş Gardiyan, teslim aldığı kağıtlarla birlikte oradan ayrılırken, “Allah kurtarsın!” diye seslendi. Bu temenni, ‘dağılabilirsiniz...’ komutu anlamına geliyordu. Tutuklular,

apar topar dağılmaya başladılar.

Bir sigara içimliği beklemeden sonra herkes, yemekhaneye koşturacak, yemek kuyruğunda önlere yer kapmak için oluşacak itiş kakışa katılacaktı. Aynı karmaşa, hatta daha fazlası, yemekten hemen sonra, televizyon odasında, bu defa önlere sandalye kapmak için yaşanacaktı.

*